

3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy (i) a fellebbező nem járt el jóhiszeműen, (ii) a Bizottság képes volt egyedül kezelni a projektet, és hogy (iii) követelmény, hogy a megbízás nélküli ügyvitel elve alapján eljáró személy szükségszerűen az ügy urának tudta nélkül kell, hogy cselekedjen.
4. Az Elsőfokú Bíróságnak egyrészt a jogalap nélküli gazdagodás és a megbízás nélküli ügyvitelen alapuló jogalapra, másrészt pedig a bizalomvédelmen alapuló jogalapra vonatkozó megállapításai összeegyeztethetetlenek.
5. Az Elsőfokú Bíróság a felperes mulasztáson vagy gondatlanságon alapuló kifogásának elutasításával tévedett, amikor úgy tekintette, hogy a fellebbező nem hozott fel elég érvet, mivel a kérdés magáért beszél az ügy tényállása alapján, azon sajátos körülmények között, hogy a Bizottság a pénzügyi rendelet alapján beszédési jogkört gyakorol.
6. Az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, (i) hogy a Bíróság nem rendelkezett olyan adatokkal, amelyek bizonyították volna, hogy azon ígéreteket, amelyekre a fellebbező támaszkodott, az 1998. október 2-i megbeszélésen tették, és (ii) hogy nagyon valószínűtlen volt, hogy ilyen ígéreteket tettek.
7. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a Bizottság részéről annak elmulasztása, hogy feljegyzést készítsen az 1998. október 2-i megbeszélésekről, informális jelleget adott a találkozóknak, és e tévedésből eredően tévesen következtetett a Bizottság azon lehetőségére, hogy valamilyen módon ígéretet tett volna. Továbbá, az Elsőfokú Bíróság tévesen vette figyelembe azt a módot, ahogyan az ígéretadás történt, és tévesen mulasztotta el figyelembe venni a sajátos körülményeket, nevezetesen azon körülményeket, amelyek között a Bizottság azt vállalta, hogy nem tesz mást, mint fizet a megfelelő szerződési kikötés alapján elvégzett olyan munkáért, amelyre a Bizottságnak megvolt a költségvetése.

(¹) HL L 356., 1. o.

A Cour d'appel de Liège (Belgium) által 2007. február 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – État belge kontra Les Vergers du Vieux Tauves SA

(C-48/07. sz. ügy)

(2007/C 82/38)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Liège (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: État belge

Alperes: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e az 1990. július 23-i 90/345/EGK irányelvnek (¹) a tőkerészesedéssel kapcsolatos rendelkezéseivel, és különösen 3., 4. és 5. cikkével a *code des impôts sur les revenus* 1992 (az 1992-es jövedelemadó-törvény) 202. cikkének szövegét a hivatkozott irányelvre utalva módosító 1992. december 28-i törvény, amennyiben úgy írja elő, hogy az osztalékban részesülő társaságnak tőkerészesedéssel kell rendelkeznie az osztalékot fizető társaságban az osztalékadó alóli mentesség rendszerében való részesüléshez, hogy nem említi kifejezetten a teljes tulajdonjoggal való rendelkezés szükségét, és ezért az ellenfél által elfogadott értelmezés szerint implicit módon lehetővé teszi azt, hogy e mentességben a tőkében való részesedést képviselő értékpapírok feletti haszonélvezeti joggal rendelkezők is részesülhessenek?

(¹) A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/345/EGK irányelv (HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.).

Az Arbeidshof te Brussel (Belgium) által 2007. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding kontra N.V. Firma Feryn

(C-54/07. sz. ügy)

(2007/C 82/39)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidshof te Brussel (Belgium)

Az alapeljárás felei

Kérelmező a fellebbezési eljárásban: Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: N.V. Firma Feryn

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti közvetlen hátrányos megkülönböztetésről van-e szó, ha egy munkaadó azután, hogy kiírt egy feltűnő állásajánlatot, nyilvánosan kijelenti:

„Teljesítenem kell a vásárlóim igényeit. Ha azt mondják nekem, hogy »én ezt az adott terméket szeretném, vagy én ezt és ezt akarom«, és én erre úgy válaszolok, hogy »ezt nem teszem meg, mégis ezekkel az emberekkel dolgoztatok«, akkor azt mondják, »nincs szükségem erre az ajtóra«. Ezzel a saját üzletemet teszem tönkre. Nekünk igazodnunk kell a vásárlóink igényeihez. Ez a probléma nem az én problémám. Nem én vagyok a felelős Belgiumban ezért a problémáért. Azt szeretném, hogy a cég működjön, az év végére teljesítsük a kitűzött forgalmunkat, és ezt hogyan érem el ... nos, úgy kell elérnem, hogy közben teljesítem a vásárlók kívánságait!”

- Elégés-e az alkalmazottként való felvétel feltételeit érintő közvetlen hátrányos megkülönböztetés fennállásához annak megállapítása, hogy a munkaadó közvetlenül hátrányosan megkülönböztető kiválasztási szempontokat alkalmaz?

- Figyelembe lehet-e venni a munkaadó munkaerő-felvétele hátrányosan megkülönböztető mivoltának vizsgálata során a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti közvetlen hátrányos megkülönböztetés megállapításához, hogy a munkaadó kapcsolt vállalkozása kizárólag belföldi beszerelő munkásokat alkalmaz?

- Mít kell érteni az irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerinti olyan tények alatt „amelyekből vélelmezni lehet, hogy közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés történt”? Mekkora szigorral kell a nemzeti bíróságnak eljárnia azon tények értékelése során, amelyek alapján a hátrányos megkülönböztetés vélelme felmerül?

a) A korábban történt hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos tények (közvetlenül hátrányosan megkülönböztető kiválasztási szempontok nyilvánosságra hozatala 2005 áprilisában) mennyiben tekinthetők olyan „tényeknek, [...] amelyekből” az irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében „vélelmezni lehet, hogy közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés történt”?

b) Az 2005 áprilisában megállapított hátrányos megkülönböztetés (nyilvánosságra hozatal 2005 áprilisában) alapján vélelmezhető-e később a közvetlenül hátrányosan megkülönböztető munkaerő-felvételi politika továbbfolytatása? Elégés-e – az alapeljárásban felmerült tények figyelembevételével – a vélelem (amely szerint a munkaadó hátrányosan megkülönböztető felvételi politikát alkalmaz és folytat) megalapozottságához, hogy 2005 áprilisában arra a kérdésre, hogy munkaadóként más elbírálásban részesíti-e a külföldieket és a belföldieket, tehát tulajdonképpen nem rasszista-e egy kicsit, a nyilvánosság előtt így

válaszolt: „Teljesítenem kell a vásárlóim igényeit. Ha azt mondják nekem, hogy »én ezt az adott terméket szeretném, vagy én ezt és ezt akarom«, és én erre úgy válaszolok, hogy »ezt nem teszem meg, mégis ezekkel az emberekkel dolgoztatok«, akkor azt mondják, »nincs szükségem erre az ajtóra«. Ezzel a saját üzletemet teszem tönkre. Nekünk igazodnunk kell a vásárlóink igényeihez. Ez a probléma nem az én problémám. Nem én vagyok a felelős Belgiumban ezért a problémáért. Azt szeretném, hogy a cég működjön, az év végére elérjük a tervezett forgalmat, és ezt hogyan érem el ... nos, úgy kell elérnem, hogy közben teljesítem a vásárlók kívánságait!”

- c) Megalapozhatja-e ezt a vélelmet – az alapeljárásban felmerült tények figyelembevételével – egy olyan, a munkaadó és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem nemzeti intézménye által adott közös sajtóközlemény, amelyben a munkaadó legalábbis hallgatólagosan elismerte a hátrányos megkülönböztetés tényét?

- d) Vélelmezhető-e közvetett hátrányos megkülönböztetés abból a tényből, hogy egy munkaadó nem foglalkoztat külföldi beszerelő munkásokat, akkor, ha ennek a munkaadónak korábban nagy nehézséget okozott beszerelő munkásokat találni, és ezzel összefüggésben nyilvánosan is kijelentette, hogy a vásárlói nem szívesen dolgoznak külföldi beszerelő munkásokkal?

- e) Elégés-e egyetlen tény ahhoz, hogy a hátrányos megkülönböztetés vélelmét megalapozza?

- f) Vélelmezhető-e – az alapeljárásban felmerült tények figyelembevételével – a munkaadó által megvalósított hátrányos megkülönböztetés annak alapján, hogy e munkaadó egyik kapcsolt vállalkozása kizárólag belföldi munkavállalókat alkalmaz?

- Milyen szigorral kell eljárnia a nemzeti bíróságnak az előterjesztendő ellenbizonyíték elbírálása során, akkor, amikor az irányelv 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vélelmezhető a hátrányos megkülönböztetés? Cáfolhatja-e az irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint vélelmezhető hátrányos megkülönböztetést a munkaadó sajtóban tett azon egyszerű és egyoldalú kijelentése, miszerint nem vagy már nem alkalmaz hátrányos megkülönböztetést, és szívesen lát külföldi beszerelő munkásokat; és/vagy cáfolhatja-e ezt egy olyan egyszerű kijelentéssel a munkaadó, miszerint a leányvállalata kivételével nála minden beszerelő munkási állás betöltött, és/vagy cáfolhatja-e ezt annak a közlésével, hogy egy tunéziai takarítónőt vettek fel; és/vagy – az alapeljárás során felmerült tények figyelembevételével – a vélelem kizárólag azzal cáfolható, hogy külföldi beszerelő munkások ténylegesen felvételt nyertek, vagy/és azáltal, hogy a közös sajtóközleményben foglalt kötelezettségeket teljesíti?

- Mit kell az alatt a szankció alatt érteni, amely a 2000/43/EK tanácsi irányelv 15. cikke értelmében „hatékony, arányos és visszatartó erejű”?

Lehetővé teszi-e a 15. cikkben foglalt feltétel a nemzeti bíróság számára, hogy az alapeljárásban felmerült tények figyelembevételével csupán egyszerűen megállapítsa, hogy közvetlen hátrányos megkülönböztetés történt?

Vagy eszerint a nemzeti bíróságnak az abbahagyásra kötelezés iránti keresetnek is helyt kell-e adnia, ahogyan ezt a nemzeti jog előírja? Mennyiben szükséges ezen túlmenően, hogy a nemzeti bíróság – az alapeljárásban felmerült tények figyelembevételével – a meghozandó ítélet nyilvánosságra hozatalát hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióként elrendelje?

(¹) HL L 180., 86. o.; magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Högsta domstolen (Svédország) által 2007. február 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kerstin Sundelind Lopez kontra Miquel Enrique Lopez Lizazo

(C-68/07. sz. ügy)

(2007/C 82/40)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta domstolen

Az alapeljárás felei

Felperes: Kerstin Sundelind Lopez

Alperes: Miquel Enrique Lopez Lizazo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Házasság felbontása iránti per alperese nem rendelkezik állandó tartózkodási hellyel egyetlen tagállamban, illetve nem állampolgára egyetlen tagállamnak sem. Eljárhat-e az ügyben olyan tagállami bíróság, amely a [II. brüsszeli rendelet] (¹) 3. cikkén alapján nem rendelkezik joghatósággal, még akkor is, ha valamely másik tagállam bírósága joghatósággal rendelkezhet a 3. cikkben megállapított joghatósági szabályok egyike alapján?

(¹) 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.).

2007. február 9-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-69/07. sz. ügy)

(2007/C 82/41)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: D. Recchia és J.-B. Laignelot meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) – nem teljesítette az ezen irányelv 6. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2003/35/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2005. június 25-én lejárt.

(¹) HL L 156., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 466. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanyolország) által 2007. február 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – José Manuel Blanco Pérez és María del Pilar Chao Gómez kontra Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(C-72/07. sz. ügy)

(2007/C 82/42)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanyolország).